

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om midlertidigt tillæg til lov nr. 135 af 28. april 1931 om afgift af motorkøretøjer m. v., jfr. lov nr. 122 af 23. marts 1932.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 297).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg har herved den ære for det høje ting at forelægge forslag til lov om midlertidigt tillæg til lov nr. 135 af 28. april 1931 om afgift af motorkøretøjer m. v., jfr. lov nr. 122 af 23. marts 1932.

Lovforslaget er vedtaget uden ændringer i det andet høje ting.

Ved lov nr. 67 af 15. marts 1947 blev der fastsat visse lempelser med hensyn til vægtafgifterne af landbrugstraktorer, således at der fra 1. april 1947 at regne og indtil udgangen af marts måned d. å. kun betales en fjerdedel af den normale vægtafgift for traktorer, når det drejer sig om en indregistreringspligtig benzindreven landbrugstraktor forsynet med luftgummiringe og påhængsvogne med luftgummiringe, og kun halvdelen af vægtafgiften, når det drejer sig om sådanne traktorer, der benytter andet end benzin som drivkraft.

Når man kun gav de pågældende bestemmelser gyldighed for en periode af 2 år, skyldtes det bl.a., at spørgsmålet om motorafgifterne i almindelighed gøres til genstand for overvejelse i en særlig kommission, som også må beskæftige sig med traktorernes forhold, og at man håbede på, at kommissionen i løbet af disse 2 år skulle have fuldendt sit arbejde, et håb, der imidlertid ikke er gået i opfyldelse. Landbrugets mekanisering er jo i den siden da forløbne tid skredet frem i et hastigt tempo, og omend de fleste af landbrugets nye traktorer ikke indregistreres, er der formentlig stadig grund til at give de pågældende lempelser til landbrugets indregistreringspligtige traktorer, og bestemmelserne foreslås derfor nu opretholdt indtil videre.

Ved § 1 i loven af 15. marts 1947 bemyndiges ministeren for offentlige arbejder til helt eller delvis at fritage for vægtafgift disse landbrugstraktorer, som — bortset fra egentransport og lignende — kun benyttede vejene til kørsel mellem forskellige områder af samme landbrugsejendom. Denne bestemmelse, som der ganske vist ikke er gjort nogen større anvendelse af, udgør dog

et naturligt led i ordningen og foreslås ved lovforslaget ligedes opretholdt.

Endvidere skal jeg henlede det høje tings opmærksomhed på, at man ikke har foreslået nogen forlængelse udover den 31. marts 1949 af den siden 1940 gældende lempelse i vægtafgiften af visse motorkøretøjer.

Før 1940 skulle motorkøretøjer, der blev drevet af andet end benzin — her er tale om trægas eller trækulgas — betale dobbelt vægtafgift. Denne regel blev ændret i begyndelsen af krigen for at begunstige generatordrevne køretøjer. Grundlaget derfor er nu bortfaldet, idet, såvidt jeg har kunnet få oplyst, der ikke er flere generatordrevne biler i landet. Der er så meget mere grund til at ophæve denne bestemmelse om de ikke benzindrevne vogne, som den kun kommer de dieseldrevne vogne til gode; og disse er i forvejen urimeligt begunstige, da der ingen afgift ligger på olien, medens benzinen som bekendt indbringer et stort afgiftsbeløb.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling, idet jeg til slut atter skal henlede opmærksomheden på, at den betænkning, der til sin tid kommer til at foreligge som resultat af kommissionens arbejde, sandsynligvis vil tilsigte ændringer i de her foreslåede bestemmelser.

Hauberg: Det lovforslag om motorafgifter, som foreligger til behandling, angår, som det er nævnt af den højtærede trafikminister, to punkter; det ene er traktorer til landbruget.

Når man i sin tid gennemførte visse lempelser for disse traktorer, var det for at fremme mekaniseringen af landbruget, og trafikministeren fik en vis bemyndigelse til at tilstå lempelser, når der blev ansøgt derom. Jeg husker, det blev nævnt — og det vil jeg gerne gøre ministeren opmærksom på —, at det er klart, at disse landbrugstraktorer kan køre fra det ene stykke land til det andet på den samme ejendom, men adskillige landmænd, som ejer traktorer, vil kunne udføre mere arbejde med deres traktor end det, der er nødvendigt på den gård, de ejer, og derfor kan de undertiden have lyst til — og der er også brug derfor, når man tager hensyn til landbrugets mekanisering — at anvende traktorerne på andre landbrugsejendomme. Hvis der skulle komme tilfælde af den art, og hvis der skulle fremkomme krav i den retning, ville det være rigtigt at se på, at landbrugstraktorerne virkelig kan udnyttes i den størst mulige